

PINTÉR LAJOS

három álmom

ablak a tóra

álomban éjjel
otthon voltam
ötven éve elhagyott
otthonomban
hol nevelt
nagyapám nagyanyám
óriás üvegablak volt
a ház falán
az ablaknál ültem
néztem a vizet
a lángoló holt Tiszát

falak

álomban éjjel
az Eötvös Kollégiumban
voltam
harminc év után
újra diák
szobáról szobára
vándoroltam
ajtót nem is nyitottam
pille könnyűn
lépdeltem járni tudtam
a falakon át

madár

álomban éjjel
repülni tudtam
még reggel is
a repülés örömére
emlékezem
a testemet megcsavartam
úgy emelkedtem
kezemmel kalimpáltam
köröztem
föld alattam
ég fölöttem
álomban
repülő ember voltam
néma boldog madár

utóhang

az álomban
a tárgyaknak
súlya nincs
könnyű a kő
mint hópehely
könnyű a könnyű is
s az álom édes
mint a méz –
az ébredésnek
súlya van
és íze van
tán epeíz
s mi éjjel könnyű
volt pehely
nappal mint kő súly
oly nehéz

Kovács Péter grafikája